

jeg eller Folkemuseets Tjenestemænd tillægger dog dette saa stor Betydning, at vi ikke kan godkende den foreslaaede Ordning og betragte den som fuldt ud forsvarlig.

Hvad dernæst Frilandsafdelingen angaar, er det min Overbevisning, at en Gennemførelse af den ovenfor antydede Udvidelse m. m. museumsmæssigt vil give den særdeles gode Kaar. Bygningerne vil faa saa stor en indbyrdes Afstand, at Helheden ikke paa nogen Maade vil virke sammenpakket, og ved Erhvervelsen af det nye Terræn, vil de gamle Gaarde faa en saare smuk landskabelig Ramme, ligesom Terrænet i sin Helhed vil blive langt mere naturskønt end det, man nu raader over, og forhaabentlig ogsaa derved bidrage til at fremme Besøget. Thi dette sidste har jo altid været Frilandsafdelingens svage Punkt, og bl. a. for ved Entréen at kunne modvirke den Øgning i Driftsudgifterne, det langt større Areal naturligt vil medføre, vil det være nødvendigt at gøre alt, hvad man kan, for at faa den til at stige. Det bedste Middel hertil vil utvivlsomt være at gøre Samlingen af de gamle Gaarde saa anseelig som mulig og vel at mærke gøre det saa hurtigt som mulig, bl. a. ogsaa af den Grund, at alt som Aarene gaar, bliver det vanskeligere og vanskeligere at fremskaffe gode Typer af ældre Landbygninger.

I Bemærkningerne til Lovforslaget af 14. Marts d. A. var det til Frilandsafdelingens fuldstændige Udbygning nødvendige Beløb opgjort til ca. 450 000 Kr., og der var her som en Reminiscens fra de tidligere Lovforslag regnet med en 20-aarig Periode. Af de ovennævnte Grunde skal jeg dog indtrængende henstille, at Perioden indskrænkes til 15 Aar, og at den første Bevilling allerede gives for Finansaaret 1932—33, Nyordningens Vedtagelse naturligvis forudsat.

Sluttelig skal jeg tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger af mere theoretisk Natur. Fælles for »Arsenaløforslaget« og det af Folkemuseets Embedsmænd fremsatte »Frederiksberghave-Forslag« var, at de forenede Frilandsafdelingen og Folkemuseet, der blev placeret midt mellem de gamle Gaarde. I Modsætning hertil tilsigter den ovenfor skitserede Ordning en rumlig Forening af Folkemuseet med Nationalmuseets øvrige Afdelinger. Om begge disse Løsninger kan der siges meget baade for og imod, men jeg nægter ikke, at jeg personlig — og jeg ved mig her i Overensstemmelse med de allerfleste af Embedsmændene ved de øvrige Afdelinger — har altid givet den sidste Ordning Fortrinnet ud fra den Tankegang, at Folkemuseet dannede den naturlige Fortsættelse af Museets to andre nationale Samlinger, hvorfor det vilde være det mest tiltalende at have dem rumligt forenede med disse, saaledes at de Besøgende, om de ønskede det, kunde faa et samlet Overblik over vort Folks kulturelle Udvikling fra Stenalderen til Junigrundloven. Paa den anden Side har jeg aldrig tillagt dette theoretiske Synspunkt saa megen Betydning, at jeg af den Grund har villet modsætte mig Forslag til andre Løsninger, naar blot disse var forsvarlige.

Det er mig en Glæde at kunne udtale, at denne sidste Betragtningssmaade deles af Folkemuseets Leder, og med Tilslutning af ham tillader jeg mig derfor at indstille, at der udarbejdes et Lovforslag til Ordning af Folkemuseets Bygningsforhold gaaende ud paa, at det egentlige Folkemuseum, som ovenfor nærmere anvist, samles under Tag med det øvrige Nationalmuseum, medens Frilandsafdelingen forbliver i Lyngby og udbygges videre der.

**Mackeprang.**